

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/801/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613214999
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1613214999.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky pred sudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o. so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpená advokátom G., proti žalovanému: X., o zaplatenie 1.145,55 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 705,03 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 11.06.2012 do zaplatenia.

Súd p o v o ľ u je žalovanému zaplatiť priznanú sumu spolu s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach v sume 30,- Eur vždy do 25. dňa každého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalobcovi súd p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 23,1%, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 25.11.2013 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.145,55 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 936,47,- € od 11.06.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, so žalovaným uzavrela dňa 06.07.2007 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver (spotrebný úver na čokoľvek do 1699) s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 18,4 %. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver formou pravidelných mesačných splátok s dátumom poslednej mesačnej splátky dňa 10.06.2012. Žalovaný svoj záväzok zmluvy nesplnil v lehote splatnosti úveru do 10.06.2012 a dostal sa do omeškania s vrátením nesplatených častí úveru v sume 936,47 €, nesplatených zmluvných úrokov z úveru v sume 175,43 € a nesplatených poplatkov za správu úveru v sume 33,65 Eur. Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať od žalovaného zaplatenie zostatku nesplateného úveru v sume 936,47 Eur s príslušenstvom odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej splátky úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. pohľadávku proti žalovanému žalobcovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcu, ktorá mu bola doručená dňa 11.07.2019 nevyjadril.

3. Podľa § 177 ods. 1 CSP súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a žiadal konať v jeho neprítomnosti. Preto súd podľa § 180 CSP konal v neprítomnosti žalobcu.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi zmluvou a splátkovom úvere, špecifikáciou odovzdanej pohľadávky, zmluvou o postúpení, oznámením o postúpení, doručenkou, špecifikáciou pohľadávky, výpisom obrátov na úverovom účte, sadzovníkom poplatkov, VOP a obsahom spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav.

6. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2013 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. (ďalej len právny predchodca žalobcu) pohľadávku v sume 1.408,75 Eur žalobcovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 05.04.2013. Oznámenie o postúpení bolo žalovanému doručené dňa 23.04.2013.

7. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 06.07.2007 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 50.000 Sk (1.659,70 €) s úrokovou sadzbou vo výške 18,40 %. Výška splátky bola stanovená na sumu 1.347,- Sk (44,71 Eur) mesačne so splatnosťou prvej splátky dňa 10.08.2007 a splatnosťou poslednej splátky dňa 10.06.2012. Bolo dohodnutých 59 splátok, ktorých periodicita splácania istiny bola dohodnutá vždy k 10. dňu v mesiaci a splatnosť úrokov mesačne k poslednému dňu v mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená vo výške 22,73 % s poplatkom za správu úveru 60,- Sk (1,99 Eur).

8. Zo špecifikácie žalobného návrhu súd zistil, že v dôsledku omeškania žalovaného s riadnym a včasným plnením platobných povinností právny predchodca žalobcu zúčtoval konečný stav zostatku úveru k 20.03.2011. Konečný stav zostatku úveru k danému dňu predstavoval neuhradenú sumu 1.058,52 Eur. Predmetná suma tak zodpovedá neuhradenej časti úveru. Žalovaný uhradil na úvere sumu 1.932,86 Eur, z toho 1.733,13 Eur do dátumu interného zúčtovania a 199,73 Eur platbami zo dňa 14.06.2011 a 14.07.2011 t.j. po dátume interného zúčtovania a táto suma bola započítaná vo výške 11,20 Eur na úhradu splatných poplatkov za správu úveru, vo výške 11,80 Eur na úhradu úrokov z omeškania, vo výške 54,64 Eur na úhradu splatných riadnych úrokov a vo výške 122,05 Eur na úhradu istiny úveru. Neuhradená časť úveru ku dňu 20.07.2011 (interné zúčtovanie) predstavovala sumu 936,47 Eur a pozostáva z nesplatennej istiny úveru, z riadnych úrokov vyčíslených za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy t.j. od 06.07.2007 do 20.03.2011, ktoré neboli k 20.03.2011 uhradené a z poplatkov vyčíslených za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy t.j. od 06.07.2007 do 20.03.2011, ktoré neboli k 20.03.2011 uhradené. K tomu si žalobca uplatňuje sumu 175,43 Eur ako riadne úroky za obdobie od 21.03.2011 do konečnej splatnosti úveru 10.06.2012 (pri výške úrokov 18,40 % ročne) a nesplatené poplatky za správu úveru v sume 33,65 Eur za obdobie od 21.03.2011 do konečnej splatnosti úveru t.j. 10.06.2012.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

11. Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), keďže predmetný vzťah zároveň podliehal spotrebiteľskému právu a ustanoveniam zákona o spotrebiteľskom úvere.

12. Podľa § 2 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

13. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení zák. č. 102/2014 Z. z. na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (čl. I. bod 1 zák. č. 102/2014 Z. z. účinný od 01.04.2015)

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchýliť od toho zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nespĺnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

22. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

23. Podľa § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

25. Podľa § 517 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

28. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd žalobu žalobcu za čiastočne dôvodnú. V predmetnej právnej veci mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že právny predchodca žalobcu dňa 06.07.2007 poskytol žalovanému splátkový úver v sume 50.000,- Sk (1.659,70 Eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 59 pravidelných mesačných splátkach po 1.347,- Sk (44,71 Eur) mesačne so splatnosťou 1. splátky 10.08.2007 s končnou splatnosťou úveru 10.06.2012. Splatnosť splátky istiny bola dohodnutá mesačne k 10. dňu kalendárneho mesiaca a splatnosť úroku v posledný deň kalendárneho mesiaca. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali sumu 79.473,- Sk (2.638,02 Eur), pri RPMN 22,37 % a úrokovej sadzbe 18,40 % ročne. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 60,- Sk (1,99 Eur) mesačne. Pri uzavretí úverovej zmluvy bol podľa zmluvy stiahnutý (uhradený z prostriedkov úveru) spracovateľský poplatok 500,- Sk (16,60 Eur). Podľa bodu 2 úverovej zmluvy žalovaný vyhlásil, že sa oboznámili so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP (Všeobecné obchodné podmienky s účinnosťou od 1.1.2002), Úverovými podmienkami (Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007).

29. Z predloženého výpisu obrátov na úverovej zmluve vyplýva, že postupca účtoval žalovanému poplatok za správu úveru za jednotlivé mesiace vo výške 60,- Sk resp. 1,99 Eur celkovo 39-krát. Ďalej

účtoval 5-krát tento poplatok vo zvýšenej výške 2,99 Eur (v období od 31.10.2010 do 28.02.2011). Keďže jeho výška bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 60,- Sk, resp. 1,99 Eur mesačne, súd ohľadne účtovaných poplatkov tieto krátil o 5,- Eur.

30. V duchu línie prezentovanej v rozhodnutí Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10) týkajúceho sa poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, súd považoval za nedôvodný zápočet oproti výške poskytnutého úveru poplatku uvedeného v zmluve ako spracovateľského poplatku vo výške 500,- Sk (16,60 Eur), o ktorý bola fakticky ponížená výška reálne poskytnutého úveru žalovanému. Vo výpise z úverového účtu je táto položka uvedená hneď ako prvá, vyúčtovaná a splatená 06.07.2007 a až pod tým je uvedené z toho istého dňa čerpanie úveru bezhotovostné vo výške 49.500,- Sk, t.j. poníženého práve o výšku tohto spracovateľského poplatku. Podľa záverov uvedeného rozhodnutia predstavuje taká zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je mu účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Ohľadne právneho posúdenia posledne uvádzaného dôvodu nedôvodnosti účtovania poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru pre ich neprijateľnosť, ďalej nedôvodnosti účtovania zvýšených poplatkov za správu úveru (vyšších než v zmluve dohodnutej výške) súd poukazuje napr. na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013.

31. Okrem toho z výpisu obrátov na úverovej zmluve vyplýva, že právny predchodca kapitalizoval do istiny poplatky a úroky. Z úverovej zmluvy a ani z Úverových podmienok však takáto forma kapitalizácie nevyplyva. Z ustanovenia bodu 5.2. Úverových podmienok možno vyvodit' nie kapitalizáciu ale len poradie, v akom sa majú uhrádzať jednotlivé nároky postupcu z jednotlivých splátok úveru. Toto ustanovenie § 5.2. Úverových podmienok, ktoré nebolo individuálne dojednané v úverovej zmluve však súd považuje za neplatné s ohľadom na právnu úpravu obsiahnutú s účinnosťou od 01.01.2008 v § 566 ods. 2 Obč. zákonníka.

32. Ku "kapitalizácii" istiny a jej prípustnosti v spotrebiteľských vzťahoch bol súdom vyššieho stupňa zaujatý názor v uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013, ktorý uviedol, že pri uplatňovaní nárokov zo spotrebiteľských zmlúv nie je možné vychádzať z kapitalizovanej istiny. Podľa zmluvy sa môže žalobca domáhať dohodnutého úroku len z poskytnutého úveru a nie z poplatkov, ani z úrokov z omeškania.

33. Do účinnosti uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka (na rozdiel od Obchodného zákonníka - jeho § 330 ods. 2) započítavanie čiastočného plnenia záväzku výslovne neupravoval. S použitím § 853 ods. 1 Obč. zákonníka je dôvodné aplikovať § 566 ods. 2 Obč. zákonníka aj v prípade plnenia dlhu v splátkach, čo je obsahom aj účelom blízke čiastočnému plneniu dlhu. Súd poukazuje na to, že súdy už právoplatne judikovali (napr. Okresný súd Dolný Kubín sp. zn. 5C/143/2013-105 - rozsudok z 02.06.2014) neprijateľnosť a tým neplatnosť zmluvných podmienok obsiahnutých v Obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom v článku 5. "SPLÁCANIE" v bode 5.2.

34. Žalobca si v konaní uplatnil sumu 936,47 Eur ako neuhradenú časť úveru (ktorá pozostávala z istiny, úrokov a poplatkov do 20.03.2011), ďalej sumu 175,43 Eur ako nesplatené úroky od 21.03.2011 do 10.06.2010 a nesplatené poplatky za správu úveru v sume 33,65 Eur od 21.03.2011 do 10.06.2012.

35. Keďže žalobca ani na výzvu súdu nešpecifikoval tieto uplatnené sumy, súd v súlade s § 566 ods. 2 Obč. zákonníka započítal všetky platby žalovaného voči istine t. j. 1.932,86 Eur - poskytnutá suma úveru 1.659,70 Eur, na základe čoho zo strany žalovaného došlo k úhrade celej istiny úveru. Zostatok v sume 273,16 Eur súd započítal na úhradu úrokov. Keďže celkom mal žalobca uhradiť úver s úrokom v sume 59 x 44,71 Eur t. j. sumu 2.637,89 Eur z čoho suma 1.659,70 Eur predstavovala poskytnutý úver a suma 978,19 Eur predstavovala dohodnuté úroky. Na úroky súd započítal zostatok uhradenej sumy vo výške 273,16 Eur a nezaplatený zostatok úrokov predstavoval sumu 703,03 Eur, na ktorú sumu súd zaviazal žalovaného a vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol.

36. Keďže žalovaný bol v omeškaní so splatením dlhu, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania 9 % ročne z priznanej sumy a to odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru t. j. od 11.06.2012 do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu omeškania 11.06.2012 predstavovala výšku 9 % (1 % + 8 %), keďže právny vzťah medzi stranami sporu vznikol do 01.02.2013.

37. Podľa § 232 ods. 3, ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje

poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

38. Podľa § 232 ods. 3 CSP súd povolil žalovanému dlžnú sumu, na ktorú ju súd zaviazal, uhradiť v mesačných splátkach po 30,- Eur, a to vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalovaný uviedol, že od marca má živnosť a pracuje pre jednu firmu avšak má exekúciu na výživné a nie je schopný predmetný úver uhradiť naraz, preto požiadal o splátky cca 30,- Eur mesačne.

39. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a 256 ods. 1 CSP. Vo veci bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 1.145,55 Eur, žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 705,03 Eur, čo predstavuje 61,55%, žalovaný v časti o zaplatenie sumy 440,52 čo predstavuje 38,45%. Neúspech žalobcu je úspechom žalovaného. Vo veci bol teda úspešnejší žalobca v rozsahu 23,10 % (61,55% - 38,45%), preto mu súd priznal pomernú náhradu trov konania vo výške 23,10 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).